

Geronimo Stilton

Geronimo Stilton is een wereldwijd beschermde merknaam.
Alle namen, karakters en andere items met betrekking tot Geronimo Stilton zijn het copyright, het handelsmerk en de exclusieve licentie van Atlantyca S.p.A.
Alle rechten voorbehouden.
De morele rechten van de auteur zijn gewaarborgd.

*Oorspronkelijke tekst van Herman Melville,
vrij bewerkt door Geronimo Stilton*
Oorspronkelijke titel: Moby Dick La balena bianca
Omslag: Flavio Ferron
Illustraties: Danilo Loizedda en Christian Aliprandi
Vertaling: Dorette Zwaans
Naar een idee van: Elisabetta Dami

© 2014 Edizioni Piemme S.p.A, Palazzo Mondadori, Via Mondadori 1,
20090 Segrate, Italië
© Internationale rechten: Atlantyca S.p.A, via Leopardi 8, 20125 Milaan, Italië
foreignrights@atlantyca.it – www.atlantyca.com

© 2015 – Nederlandstalige uitgave: bv De Wakkere Muis, Amsterdam
ISBN 978 90 8592 302 2
NUR 282/283

www.wakkeremuis.nl
www.geronimostilton.com

Verspreiding in België: Baeckens Books nv, Uitgeverij Bakermat, Mechelen

Stilton is de naam van een bekende Engelse kaas. Het is de favoriete kaas van Geronimo Stilton. Het is een geregistreerde merknaam van The Stilton Cheese Makers' Association. Wil je meer informatie, ga dan naar www.stiltoncheese.com

Niets uit deze uitgave mag volledig of gedeeltelijk worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, op welke wijze dan ook, elektronisch, mechanisch, inclusief fotokopiëren en klank- of beeldopnames of via informatieopslag, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Geronimo Stilton

Moby Dick
De witte walvis

*Diep onder de golven,
zwemt de grote witte
walvis met ons mee.*

*Hij geeft de strijd nooit op,
hij is de heerser
van de zee.*

(Walvislied)

Op avontuur

 Noem me maar Ishmael. Een huis heb ik niet. En tot een paar jaar geleden had ik ook geen rode ***cent***. Ik voelde er niet veel voor om arm als een straatrat aan wal te blijven. Ik wilde de **ZEE** op. Dat was pas leven!

Het zeeleven beviel me zo goed dat ik al snel niets anders meer wilde. De zee was de enige plek waar ik me niet **BEËROEFD** voelde. Dus als ik ergens mee zat, vertrok ik met het eerste schip dat zich aandiende. De **≡≡≡** was mijn medicijn. Ik werd er heerlijk rustig

Op avontuur

van en leefde er *te vreden*.

Niet dat ik ontspannen boottripjes maakte trouwens. **Oh, nee!** Ik liet me niet als een **POSTPAKKETJE** van strand naar strand overzetten. Ik was *matroos!* Niet meteen natuurlijk, ik begon mijn leven op zee als een simpele scheepsmuis. Het dek **SCHROBBEN** en de reling *boenen*, veel meer mocht ik niet doen, maar ik vond het best. Zo bleef ik fit en de zoute zeelucht deed me goed.

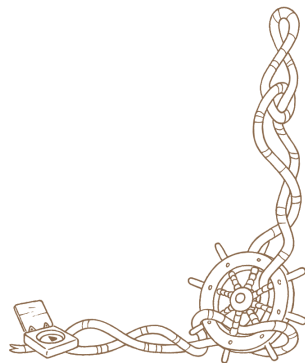
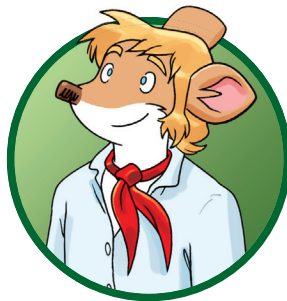
's Avonds de zon achter de **HORIZON** weg zien zakken, het **GEKRIJS** van de meeuwen ... ik vond het allemaal geweldig.

Temeer omdat ik er ook nog eens voor betaald werd. Ik deed iets wat ik erg leuk vond én ik verdiende er geld mee. Bovendien kreeg ik de spannendste **verhalen** te horen

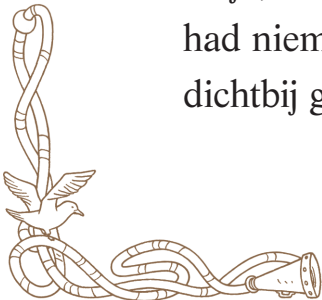
Op avontuur

van mijn **scheepsmaten!** Die waren heus niet allemaal waargebeurd, hoewel sommige dicht bij de werkelijkheid kwamen. Je zult bijvoorbeeld je **oren** niet geloven als je hoort wat mij overkwam.

De legende van de witte walvis

 In die tijd vertelde men de wildste verhalen over een gigantische witte walvis. Het zou een kolossaal **ZEEMONSTER** zijn, dat een heel schip in één keer kon opslokken. Hij zou zo groot zijn als een eiland en leven in de **RUWSTE**, gevaarlijkste zeeën. Daarbij zou hij zo wit als sneeuw zijn en in het maanlicht **SPOOKACHTIG** schijnen. Afijn, er werd heel wat over verteld, ook al had niemand de **WALVIS** ooit van dichtbij gezien. Nu ja, *bijna niemand*.

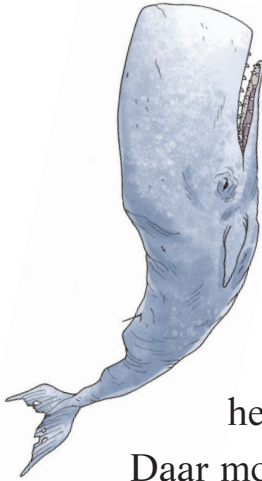

De legende van de witte walvis

Maar daar kwam ik pas veel later achter. Ik vond de legende van de witte walvis erg boeiend. **MYSTERIES**, verre eilanden, een monster dat zich niet liet vangen ...

Ik luisterde vol spanning naar de verhalen.

Wat een **AVONTUUR** moest het zijn om dat beest te zien, al was het alleen van ver.

In die tijd vertrokken de beste **WALVISVAARDERS** vanaf het Amerikaanse eiland Nantucket.

Daar moest ik dus zijn. Ik besloot naar **NEW BEDFORD** te gaan van waaruit ik de boot naar Nantucket kon nemen.

Op een zaterdagnacht in december kwam ik in New Bedford aan. De veerboot naar **NANTUCKET** was net vertrokken en de

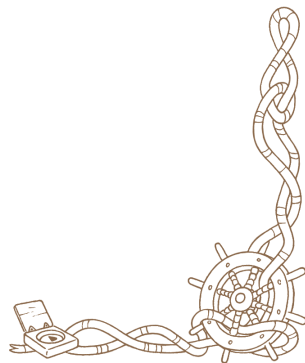
De legende van de witte walvis

volgende zou pas twee dagen later gaan. Ik zwierf door de **VERLATEN**, donkere straten op zoek naar een herberg. Mijn oog viel op een roestig uithangbord dat piepend boven een deur schommelde in de wind.

HERBERG IN DE WITTE WALVIS

stond erop.

Toeval? In elk geval leerde ik er mijn toekomstige **reisgenoot** en beste vriend kennen.

HEDBERG
IN DE WITTE WALVIS.

